

RECENSIE

Weinig actie, maar wel heel veel verbeelding

★★★★★
VUUR/TOREN

Wat als het vuur is gedoofd? En het leven enkel nog bestaat uit een geruststellende serie strakke rituelen? Met *Vuur/toren* giet Michai Gezyen zijn terugkerende fascinatie voor de (on)vrije mens in een gevoelige voorstelling voor zesplussers.

EVELYNE COUSSENS

In *Vuur/toren* bedwingen drie vuurtorenwachters (Ephraïm Cielen, Robbert Vervloet, Elias Vandenbroucke) de gekmaken-

de eenzaamheid van hun isolement met eindeloze protocollen en strakke structuren. Elke particuliere handeling (het kammen van het haar!) wordt in deze minigemeenschap met argusogen bekeken.

Zoveel regelmaat vraagt erom geprovoceerd te worden. Een zware storm laat de toren scheefslaan en uiteindelijk dooft ook de lamp. Het brengt de mannen van de wijs: ze drinken, rouwen, zoeken ruzie. Van hun omgangsvormen schiet niets meer over. Maar het is pas wanneer ze, kijkend in het spiegelende wateroppervlak, het gezicht van iets anders zien, dat er ook in hen iets kan veranderen.

In *Vuur/toren* bedwingen vuurtorenwachters de gekmakende eenzaamheid van hun isolement met eindeloze protocollen en strakke structuren © DIEGO FRANSENS

Dit vierde personage wordt slim en spannend geïntroduceerd. Die inventiviteit is overigens een constante: Michai Gezyen slaagt er consequent in om met minimale maar secuur ingezette middelen zijn verhaal te vertellen. Niet alleen het uitgepuurde decor (een vuurtoren opgebouwd uit ladders) maar ook de sfeervolle soundscape van acteur-muzikant Cielen en de meeslepende bewegingstaal van choreograaf en danseres Youngwon Song zorgen ervoor dat *Vuur/toren* iets filmisch krijgt. Er is relatief weinig actie, maar de verbeelding krijgt maximale speelruimte.

De komst van de zwarte fi-

guur (Song) brengt mannen en toren aan het wankelen, ontsteekt in hen een vuur dat vele malen groter is dan het zwakke peertje dat ze oorspronkelijk zo koesterden. Is deze mysterieuze verschijning de fantasie, de chaos, de zee? Wat ze ook moge zijn, ze breekt de vuurtorenwachters los uit hun vastgeroeste patronen. Ze toont hen hoe het leven écht is: onvoorspelbaar, beweeglijk, tegenstrijdig. Maar vrij. Wat een mooie, ware inzichten voor een jong en minder jong publiek. En wat een mooie, gevoelige voorstelling.

Vuur/toren, nu op tournee.
hetpaleis.be, laika.be